

Čo znamená byť kresťanom?

Obsah

- 1 Myšlienky na úvod
- 2 Dnešná situácia
- 3 Čo znamená Ježišovo volanie k obráteniu?
- 4 Nasleduj ma! — Čo si nasledovanie vyžaduje
 - 4.1 Zapri sám seba
 - 4.2 Vezmi svoj kríž
- 5. Svätý život ako ovocie obrátenia
- 6. Ježišova láska: príklad pre každého kresťana
- 7. Kresťan miluje pravdu

⚓ 1 Myšlienky na úvod

Ježiš hovoril o dvoch cestách: o tesnej, ktorá vedie k Bohu a málokto ju nachádza a o širokej, ktorá vedie do zatratenia (Matúš 7:13-14). Bol si dobre vedomý toho, že väčšina ľudí ho nebude chcieť nasledovať a dať Bohu vo svojom živote miesto, ktoré mu právom patrí. Je smutné, že sa dnes ponúka toľko náboženských a zdanlivo kresťanských ciest, ktoré môžu zmišať aj úprimne hľadajúcich ľudí. To je jedným z dôvodov, prečo o tejto téme píšeme. Na základe Biblie sa pokúsime priblížiť, čo znamená Ježišovo volanie k nasledovaniu, pričom sa budeme musieť obmedziť na to najpodstatnejšie. Ak si veriacim, tento text môže byť pre Teba pozvaním skúmať svoj život na základe biblických miest a myšlienok. Dúfame, že pomôže aj ľuďom, ktorí ešte neveria, aby našli cestu k Bohu.

Chceli by sme pozvať každého, aby nás spoznal a spoločne s nami nasledoval Ježiša, zdieľal všetky radosti aj výzvy, spojené s kráčaním po tejto ceste.

⚓ 2 Dnešná situácia

V súčasnosti sa oficiálne tretina svetovej populácie považuje za kresťanov. Mnohí z nich však ani nevedia, čo vlastne byť kresťanom znamená. Tento fakt vedie k znevažovaniu kresťanstva v očiach ostatných, pretože život tzv. kresťanov nie je často lepší než ich.

Sám Ježiš hovoril o tom, že mnohí, ktorí ho nazývajú Pánom, budú postavení pred tvrdú realitu, keď nebudú môcť pred Ježišom obstáť, hoci verili, že kresťanmi sú. Čítame o tom v Matúšovom evanjeliu 7:21-23:

Nie každý, kto mi hovorí: „Pane, Pane,“ vojde do nebeského kráľovstva, ale iba ten, kto plní vôľu môjho Otca, ktorý je na nebesiach. Mnohí mi v onen deň povedia: „Pane, Pane, či sme neprorokovali v tvojom mene? Nevyháňali sme v tvojom mene zlých duchov a neurobili sme v tvojom mene veľa zázrakov?“ Vtedy im vyhlásim: Nikdy som vás nepoznal; odíďte odo mňa vy, čo páchate nepravosťou!

Tieto slová sú varovaním pred náboženským sebaklamom. Mnohí ľudia si budú mysliť, že v Ježišovom mene robili veľké veci a budú presvedčení, že mu patria. Ale Ježiš ich odmietne, pretože ho síce nazýval Pánom, ale nekonali podľa jeho slov.

✞ 3 Čo znamená Ježišovo volanie k obráteniu?

Všetci ľudia, ku ktorým Ježiš hovoril, v Boha verili a v podstate vedeli, že sú za svoj život pred Bohom zodpovední. Napriek tomu ich Ježiš volal k obráteniu. Rozpoznal v ich živote problém, preto poukazoval na ich ľahostajnosť, náboženské pokrytectvo, samospravodlivosť, svojvôľu a malú úctu voči Bohu. Vedel, že ak svoje hriechy neposúdia a neľutujú, nikdy sa z nich neobrátia a nakoniec budú zatratení.

Aj dnes je mnoho náboženských ľudí, ktorých život ukazuje, že sa na Božiu vôľu sotva pýtajú. Čo Ježiš citoval z proroka Izaiáša svojim súčasníkom, je aktuálne aj dnes:

Pokrytci! Dobro o vás prorokoval Izaiáš, keď povedal: „Tento ľud ma uctieva perami, ale ich srdce je ďaleko odo mňa.“ (Matúš 15:7-8)

Boh vidí do srdca človeka. Nemôžeme ho oklamať náboženskou aktivitou a nemali by sme oklamať ani seba. Malo by byť prirodzené, že nášmu stvoriteľovi patrí v našom srdci prvé miesto. To znamená, že sa musíme rozhodnúť všetko mu podriaďiť, ako je to vyjadrené v prikázaní, ktoré Ježiš označil ako najväčšie a najdôležitejšie:

Tu k nemu pristúpil jeden zo zákonníkov, ktorý ich počúval, ako sa hádajú. A keď videl, že im dobre odpovedal, spýtal sa ho: „Ktoré prikázanie je prvé zo všetkých?“ Ježiš odpovedal: „Prvé je toto: „Počuj, Izrael, Pán, náš Boh, je jediný Pán. Milovať budeš Pána, svojho Boha, z celého svojho srdca, z celej svojej duše, z celej svojej mysle a z celej svojej sily!“ Druhé je toto: „Milovať budeš svojho bližného ako seba samého!“ Iného, väčšieho prikázania, ako sú tieto, niet.“ Zákonník mu vravel: „Dobre, Učiteľ, správne si povedal: „Jediný je a okrem neho iného niet;“ a „milovať ho z celého srdca, z celého rozumu a z celej sily“ a „milovať bližného ako seba samého“ je viac ako všetky zápalné a ostatné obety.“ (Marek 12:28-33)

Boh nás miluje dokonalou láskou. Mať s ním láskyplný vzťah znamená chcieť ho milovať celým srdcom a silou. Podobne ako Ježiš miloval svojho otca, dôveroval mu, počúval ho a nechcel jeho vôľu ignorovať. Podobenstvo o márnotratom synovi dobre vystihuje, čo je obrátenie:

A pokračoval: „Istý človek mal dvoch synov. Mladší z nich povedal otcovi: »Otec, daj mi časť majetku, ktorá mi patrí.« A on im rozdelil majetok. O niekoľko dní si mladší syn všetko zobral, odcestoval do ďalekého kraja a tam svoj majetok hýrivým životom premárnil. Keď všetko premrhal, nastal v tej krajine veľký hlad a on začal trieť núdzu. Išiel teda a uchytil sa u istého obyvateľa tej krajiny a on ho poslal na svoje hospodárstvo svine pásť. I túžil nasýtiť sa aspoň strukmi, čo žrali svine, ale nik mu ich nedával. Vstúpil teda do seba a povedal si: »Kolkto nádenníkov u môjho otca má chleba nazvyš, a ja tu hyniem od hladu. Vstanem, pôjdem k svojmu otcovi a poviem mu: Otče, zhrešil som proti nebu i voči tebe. Už nie som hoden volať sa tvojím synom. Prijmi ma ako jedného zo svojich nádenníkov.« I vstal a šiel k svojmu otcovi. Ešte bol ďaleko, keď ho zazrel jeho otec, a bolo mu ho ľúto. Pribehol k nemu, hodil sa mu okolo krku a vybozkával ho. Syn mu povedal: »Otče, zhrešil som proti nebu i voči tebe. Už nie som hoden volať sa tvojím

synom.« Ale otec povedal svojim sluhom: »Rýchlo prineste najlepšie šaty a oblečte ho! Dajte mu prsteň na ruku a obuv na nohy! Privedte vykrmené teľa a zabite ho. Jazme a veselo hodujme, lebo tento môj syn bol mŕtvy, a ožil, bol stratený, a našiel sa.« A začali hodovať. (Lukáš 15:11-24)

Podobenstvom chcel Ježiš ukázať, že každého, kto svoje hriechy úprimne ľutuje, prijíma Boh ako svoje dieťa a odpúšťa mu všetku vinu. Týmto spôsobom ponúka každému „márnotratnému synovi“ nádej, že cesta späť do otcovho domu je otvorená — áno, Otec vo svojej láske dokonca čaká a vyzerá, kedy sa jeho dieťa navráti. Pre každého, kto sa touto láskou nechá dotknúť, bude obrátenie niečím radostným, ako radosť syna, ktorý sa smie vrátiť domov. Nasledujúce Ježišove slová tiež vyjadrujú takúto radosť:

Nebeské kráľovstvo sa podobá pokladu ukrytému v poli. Keď ho človek nájde, skryje ho a od radosti z neho ide, predá všetko, čo má, a pole kúpi. Nebeské kráľovstvo sa podobá aj kupcovi, ktorý hľadá vzácne perly. Keď nájde veľmi cennú perlu, ide, predá všetko, čo má, a kúpi ju. (Matúš 13:44-46)

Ktokoľvek pochopí, aký vzácny je to poklad, že nás Boh miluje a chce nám dať pravdivý život, bude pripravený „predať“ všetko ostatné, aby tento poklad získal. Kto však nie je ochotný vzdať sa rôznych vecí, pretože sú mu cennejšími ako Boh, nebude s ním vo večnosti:

Keď sa (Ježiš) vydával na cestu, ktosi k nemu pribehol, klakol si pred ním a pýtal sa ho: „Učiteľ dobrý, čo mám robiť, aby som obsiahol večný život?“ Ježiš mu povedal: „Prečo ma nazývaš dobrým? Nik nie je dobrý jedine Boh. Poznáš prikázania: Nezabiješ! Nescudzoložíš! Nepokradneš! Nebudeš krivo svedčiť! Nebudeš podvádzať! Cti svojho otca i matku!“ Ale on mu povedal: „Učiteľ, toto všetko som zachovával od svojej mladosti.“ Ježiš naňho pozrel s láskou a povedal mu: „Jedno ti ešte chýba. Chod', predaj všetko, čo máš, rozďaj chudobným a budeš mať poklad v nebi. Potom príď a nasleduj ma!“ On pri tomto slove zosmutnel a odišiel zarmútený, lebo mal veľký majetok. (Marek 10:17-22)

Tento človek chcel prísť k Bohu a vynaložil na to určité úsilie. Ľnul však k svojmu majetku. Ak Bohu niečo odopierame, dávame mu tým najavo, že mu nedôverujeme.

4 Nasleduj ma! — Čo si nasledovanie vyžaduje

V Lukášovom evanjeliu 9:23-26 Ježiš po prvom oznámení svojho utrpenia otvorene zdôraznil, akou vážnou vecou je byť jeho učeníkom — žiť ako kresťan:

A všetkým povedal: „Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme každý deň svoj kríž a nasleduje ma. Lebo kto by si chcel život zachrániť, stratí ho, ale kto stratí svoj život pre mňa, zachráni si ho. Veď čo osoží človeku, keby aj celý svet získal, a seba samého by stratil alebo poškodil?! Lebo kto sa bude hanbiť za mňa a za moje slová, za toho sa bude hanbiť Syn človeka, keď príde v sláve svojej i Otcovej a svätých anjelov.

Tieto slová sú dnes sotva brané vážne. Málokto premýšľa o tom, čo skutočne znamenajú. Ktokoľvek chcú byť kresťanom, musí si klásť otázku, ako má prakticky vo svojom živote zaprieť sám seba, nieť svoj krížstratiť svoj život a nehanbiť sa za Ježiša a jeho slová. Ježiš hovoril ku všetkým, nielen k malej skupine učeníkov, ktorí by to obzvlášť chceli brať vážne.

✚ 4.1 Zapri sám seba

Keď chceme úprimne chodiť v Ježišových šľapajach, potrebujeme si uvedomiť, že si táto cesta vyžaduje rezolútnu odhodlanosť. Nemôžeme po nej ísť, keď sa držíme vlastných plánov, túžob a cieľov, čo by v nás vyvolalo rozpoltenie medzi Božou a našou vôľou a pripravilo nás o silu konať. Sebazaprenie znamená vzdať sa akéhokoľvek svojvoľného rozhodovania a namiesto toho sa v dôvere podriaďiť Božej vôli. On jediný má prehľad a vie najlepšie, čo je dobré pre nás a pre druhých. Preto mu môžeme dôverovať viac než sami sebe. Keď nie sme ochotní zveriť Bohu svoje plány a myšlienky, nebudeme schopní zakúšať jeho vedenie a slúžiť mu.

✚ 4.2 Vezmi svoj kríž

Nebola to náhoda, že Ježiš hovoril tieto slová po tom, čo predpovedal svoje utrpenie (Lukáš 9:20–22). Vziasť kríž znamená ochotu znášať utrpenie, ktoré je dôsledkom odmietnutia Ježiša svetom. Ježiš sa dostal do konfliktu so svetom tým, že ľuďom hovoril Božie slovo. Cítili sa ním byť obvinení, pretože jeho slová odhalili ich hriešnosť a duchovnú núdzu. Tento konflikt sa vyostřil natoľko, že Ježiša zabili. Ako jeho nasledovníci, aj my máme byť pripravení znášať kvôli pravde výsmech, opovrhnutie, odmietnutie i utrpenie a dokonca (podľa Ježišových slov) sa radosť, keď sa nám tieto veci stanú:

Blahoslavení budete, keď vás budú ľudia nenávidieť, keď vás vylúčia spomedzi seba, potupia a ako zlo zavrhnú vaše meno pre Syna človeka. Radujte sa v ten deň a jasajte, lebo máte veľkú odmenu v nebi! Veď to isté robili ich otcovia prorokom. (Lukáš 6:22–23)

Mnohí ľudia, ktorí sa nazývajú kresťanmi, nie sú pripravení konfrontovať druhých s Ježišovými slovami a nárokom. Hanbia sa to robiť, pretože veriť v jednu pravdu a myslieť si, že Ježiš je ten, kto nám ju priniesol, býva považované za obmedzené a netolerantné.

Ježiš nás však povzbudzuje slovami:

Každého, kto mňa vyzná pred ľuďmi, aj ja vyznám pred svojím Otcom, ktorý je na nebesiach. Ale toho, kto mňa zaprie pred ľuďmi, aj ja zapriem pred svojím Otcom, ktorý je na nebesiach. (Matúš 10:32–33)

V Lukášovi 9:57–62 nájdeme ďalšie slová o nasledovaní:

Ako šli po ceste, ktosi mu povedal: „Pôjdem za tebou všade, kam pôjdeš.“ Ježiš mu odvetil: „Líšky majú svoje skrýše a nebeské vtáky hniezda, ale Syn človeka nemá kde hlavu skloniť.“ Inému vravel: „Pod' za mnou!“ On odpovedal: „Pane, dovoľ mi najprv odísť a pochovať si otca.“ Ale Ježiš mu povedal: „Nechaj, nech si mŕtvi pochovávajú mŕtvych. Ty choď a zvestuj Božie kráľovstvo!“ Aj iný hovoril: „Pane, pôjdem za tebou, ale najprv mi dovoľ rozlúčiť sa s rodinou.“ Ježiš mu povedal: „Kto položí ruku na pluh a obzerá sa späť, nie je súci pre Božie kráľovstvo.“

Líšky majú svoje skrýše a nebeské vtáky hniezda... Chodiť s Ježišom môže zahŕňať aj odriekanie, na ktoré musíme byť pripravení. Ježiš nehovorí, že ako kresťania nebudeme mať kde bývať. Ale rovnako ako si Ježiš nezariadil pohodlný život tu na zemi, mali by sme aj my žiť s vedomím, že náš skutočný domov je v nebi. Takýto postoj nás urobí pripravenými už tu a teraz stratiť všetko, čo sa môže zdať, že nám patrí a zostať v tomto svete pútnikmi.

Nechaj, nech si mŕtvi pochovávajú mŕtvych... Ježiš tu nechce svojim učeníkom zakázať, aby sa vôbec zaoberali pochovávaním. Videl, že tento konkrétny človek chcel uprednostniť pozemské povinnosti pred Božím kráľovstvom a v tejto súvislosti veľmi radikálnymi slovami vyjadril, čo má prioritu. Ako kresťania môžeme ľuďom pomôcť nájsť večný život a mali by sme si preto byť vedomí dôležitosti tejto úlohy.

Kto položí ruku na pluh... Ježišova odpoveď tretiemu človeku ukazuje, že mu nešlo o to, či povedať svojim blízkym „dovidenia“. Ježiš poznal, že za túžbou rozlúčiť sa s rodinou bol nedostatok rozhodnosti. Keď niekto opustí svoj starý život so zármutkom — nie z celého srdca, nebude schopný čeliť výzvam, ktoré sú spojené s nasledovaním Ježiša.

✚ 5. Svätý život ako ovocie obrátenia

Keď človek činí pokánie a chce žiť ako kresťan, rovnako, ako márnratný syn sa vzdá hriešnych vecí, aj keby ho to stálo sebazaprenie. Mnohí, ktorí sa nazývajú kresťanmi, nevedú vážny boj proti svojim hriechom, pretože sa ich nechcú vzdať. Nahovárajú si, že o hriechy skutočne nejde, alebo že Boh je veľmi milostivý a každopádne odpúšťa kvôli našej nedokonalosti a slabosti.

Takéto myšlienky je dôležité odhaliť a vidieť ich ako výhovorku. Ježiš povedal: „Všetko je možné tomu, kto verí.“ (Marek 9:23). Keď sa úplne zveríme Bohu, zakúsime jeho pomoc. Nenechá nás samotných v našich pokušeniach a slabostiach. Božiu milosť zakúsime nielen skrze odpustenie našich vín, jeho milosť nás tiež vychováva žiť v tomto svete tak, ako si on praje, podobne, ako Pavol píše v jednom svojom liste:

Ved' zjavila sa Božia milosť na spásu všetkým ľuďom a vychováva nás, aby sme sa zriekli bezbožnosti a svetských žiadostí a žili v tomto veku triezvo, spravodlivo a nábožne, a tak očakávali blahoslavenú nádej a príchod slávy veľkého Boha a nášho Spasiteľa Ježiša Krista, ktorý vydal za nás seba samého, aby nás vykúpil z každej nepravosti a očistil si vlastný ľud, horlivý v dobrých skutkoch. (list Títovi 2:11-14)

Keď naozaj chceme náš život odovzdať Bohu k službe a vzdať sa našich hriechov, Boh nám k tomu dá aj silu. Naše životy sa potom stanú obeťou, ktorá sa Bohu páči. Slúžiť mu v našom každodennom živote a byť mu poslušní, je pravá bohoslužba.

Bratia, pre Božie milosrdenstvo vás prosím, aby ste svoje telá prinášali ako živú, svätú, Bohu milú obeť, ako svoju duchovnú bohoslužbu. A nepripodobňujte sa tomuto svetu, ale premeňte sa obnovou zmysľania, aby ste vedeli rozoznať, čo je Božia vôľa, čo je dobré, milé a dokonalé. (List Rimanom 12:1-2)

V Novom zákone je mnoho pasáží, ktoré hovoria o svätom živote kresťanov. Napĺňanie Božej vôle vyjadruje našu lásku k nemu a Božia láska k nám sa prejavuje v tom, že nám k tomu dáva silu. Každý, kto žije s Ježišom, poniesie toto ovocie.

Ja som vinič, vy ste ratolesti. Kto ostáva vo mne a ja v ňom, prináša veľa ovocia; lebo bezo mňa nemôžete nič urobiť. (...) Môj Otec je oslávený tým, že prinášate veľa ovocia a

stanete sa mojimi učeníkmi. (Ján 15:5a8)

Ako kresťania už nie sme otrokmi hriechu, ale služobníkmi Božími.

Neviete, že komu sa dávate za otrokov a poslúchate ho, ste otrokmi toho, koho poslúchate: či hriechu na smrť, alebo poslušnosti pre spravodlivosť? No vďaka Bohu, že hoci ste boli otrokmi hriechu, zo srdca ste sa podriadili tomu učeniu, do ktorého ste boli uvedení, a oslobodení od hriechu stali ste sa služobníkmi spravodlivosti. (List Rimanom 6:16–18)

Viac o tom v téme „Svätosť a svätý život“.

✚ 6. Ježišova láska: príklad pre každého kresťana

Celý Ježišov život sa vyznačoval láskou. Z lásky opustil svoju nebeskú slávu. Stal sa človekom, aby sme mohli spoznať, ako veľmi sa k nám Boh chce priblížiť a darovať nám radosť a pokoj zo zmierenia s ním. Nikdy nehľadal svoj prospech, ani to, čo by mu bolo príjemné, nikdy si nevyberal ľahšiu cestu namiesto tej správnej. Kvôli láske hovoril vždy pravdu a snažil sa ľuďom pomôcť naučiť sa vidieť seba tak, ako ich vidí Boh, než aby mali zahynúť v sebaklame. Vzal na seba utrpenie a dokonca aj smrť na kríži, aby svojou láskou a pokorou zahanbil ľudí v ich pýche.

Svojou láskyplnou odovzdanosťou nám Ježiš dal jasný model. Jeho láska a služba druhým nepoznala hraníc. Svojim učeníkom a všetkým, ktorí chcú byť kresťanmi, dal prikázanie konať podľa jeho príkladu:

Nové prikázanie vám dávam, aby ste sa milovali navzájom. Aby ste sa aj vy vzájomne milovali, ako som ja miloval vás. Podľa toho spoznajú všetci, že ste moji učeníci, ak sa budete navzájom milovať. (Ján 13:34–35)

Byť kresťanom neznamena držať sa základných morálnych hodnôt, navštevovať kresťanské akcie, ale zároveň nežiť v láske. Z Jánovho listu sa dozvedáme, koho prví kresťania považovali za kresťana:

My vieme, že sme prešli zo smrti do života, lebo milujeme bratov. Kto nemiluje, ostáva v smrti. Každý, kto nenávidí svojho brata, je vrah. A viete, že ani jeden vrah nemá v sebe večný život. Čo je láska, poznali sme z toho, že on položil za nás svoj život. Aj my sme povinní dávať život za bratov. Ak má niekto pozemský majetok a vidí brata v núdzi, a srdce si pred ním zatvorí, ako v ňom môže ostávať Božia láska? Deti moje, nemilujme len slovom a jazykom, ale skutkom a pravdou. (1. Jánov list 3:14–18)

Sme teda zaviazaní žiť pre bratov a sestry a milovať ich v našich skutkoch a v pravde. Čo to pre nás znamená? Prirodzeným vyjadrením lásky je túžba po spoločenstve. Tvoriť spoločenstvo znamená tráviť čas spolu so zámerom poznávať Boha hlbšie, osláviť ho, slúžiť mu, hľadať a robiť jeho vôľu. Tak sa stane sebazaprenie, ktoré k nasledovaniu Ježiša patrí, praktickou realitou: Chceme aj naďalej tráviť svoj voľný čas v športovom klube, hraním počítačových hier, surfovaním po internete alebo čítaním románov, ako to bolo v našom starom živote? Chceme sa hnať za peniazmi alebo za svojou kariérou? Alebo sme pripravení zmeniť svoj život, dať správne miesto svojej práci a záujmom, aby sme tak mali čas na službu ľuďom a čas pre svojich bratov a sestry vo viere? Máme túžbu mať účasť na ich živote a dovoliť im to isté? Chceme sa navzájom podporovať v úsilí o svätý život? Sme ochotní vytvárať otvorené, úprimné vzťahy, v ktorých by sme boli ochotní pripustiť aj svoje slabosti a vyznávali svoje hriechy? Chceme si vziať čas deň čo deň hlbšie poznávať Boha a Bibliu?

Rovnako tak, ako sa Ježiš plne nasadil za spásu ľudí, majú tento cieľ aj jeho nasledovníci. Nie je nič

dôležitejšie ako pomáhať druhým nielen Boha nájsť, ale aj s ním zostať. Nie je totiž samozrejmosťou, že každý, kto sa vydal po úzkej ceste, dorazí tiež do cieľa. „*Usilujte sa o svätosť, bez ktorej nikto neuvidí Pána*“ (Hebrejom 12:14) — Písmo nás nabáda byť si denne jeden druhému oporou v úsilí o svätosť.

Dávajte si pozor, bratia, aby nik z vás nemal zlé a neverné srdce a neodpadol od živého Boha, ale deň čo deň sa vzájomne povzbudzujte, kým trvá to „dnes“, aby nikoho z vás nezatvrdilo mámenie hriechu. Veď sme sa stali účastníkmi Krista, pravda, ak istotu, ktorú sme mali na počiatku, zachováme pevnú až do konca... (Hebrejom 3:12-14)

Večný život získame len vtedy, keď zostaneme verní v našej poslušnosti až do konca.

Buď verný až do smrti a dám ti veniec života. (Zjavenie 2:10b)

V našej téme „*O živote prvých kresťanov – a čo to pre nás znamená dnes*“ je podrobnejšie napísané, akú lásku mali kresťania navzájom voči sebe.

✞ 7. Kresťan miluje pravdu

Na dôležité otázky života a viery sa ľudia pokúšajú odpovedať mnohými rôznymi spôsobmi. Ale správnu odpoveď — pravdu, nájdeme len u Boha. Zjavuje sa nám najmä skrze stvorenie, skrze naše svedomie a najjasnejšie skrze Písma Starého a Nového zákona.

Židom, ktorí mu uverili, Ježiš povedal: „Ak ostanete v mojom slove, budete naozaj mojimi učeníkmi, poznáte pravdu a pravda vás vyslobodí.“ (Jánovo evanjelium 8:31-32)

Poznanie pravdy a správne porozumenie Boha a jeho slova sú veľmi dôležité pre život s ním. Ak naše chápanie Boha nenecháme formovať Božím slovom, budeme sa pridŕžať predstavy o Bohu, ktorá nám vyhovuje, ale vzťah so živým Bohom mať nebudeme.

Kresťanom je ten, kto miluje pravdu a chce skutočne porozumieť Bohu a jeho vôli. Dovolí Božiemu slovu korigovať nesprávne myšlienky, odhaliť sebaklam a pretvárať celý svoj život. Spolu s Petrom môže každý učeník vyznať, že Ježišovo učenie je cestou k večnému životu.

Odpovedal mu Šimon Peter: „Pane, a ku komu by sme išli? Ty máš slová večného života. A my sme uverili a spoznali, že ty si Boží Svätý.“ (Jánovo evanjelium 6:68-69)

Smutné je, že náboženský ľudia sa často nebiblickými argumentmi snažia „vysvetliť“ alebo dokonca vyvrátiť verše, ktoré ich vyzývajú k zmene ich myslenia a skutkov. Naopak, skutočný kresťan sa poddáva Božiemu slovu, čím vyjadruje, že si váži pravdu i Ježiša, ktorý ju prišiel zjaviť.

Nový zákon zdôrazňuje, aké dôležité je držať sa učenia Ježiša a apoštolov. Pretože falošné učenie vedie k nesprávnemu životu, je naše spasenie závislé na tom, aké učenie nasledujeme. Pavol napísal Timotejovi, ktorý niesol veľkú zodpovednosť za odovzdávanie správneho učenia:

Dávaj pozor na seba a na učenie; buď v tom vytrvalý. Lebo ak si budeš takto počínať, zachrániš seba aj tých, čo ťa počúvajú. (1. list Timotejovi 4:16)

Držať sa správneho učenia znamená držať si odstup od všetkých falošných vplyvov. Kresťania majú zodpovednosť skúmať, čomu druhí veria a vyhnúť sa duchovnému spoločenstvu s ľuďmi, ktorí sa nedržia Kristovho učenia.

Dávajte si pozor, aby ste neprišli o to, na čom ste pracovali, ale aby ste dostali plnú odmenu. Ktokoľvek zachádza ďalej a neostáva v Kristovom učení, nemá Boha. Kto ostáva v jeho učení, ten má aj Otca, aj Syna. Ak niekto prichádza k vám a neprináša toto učenie, neprijímate ho do domu, ani ho nepozdravujte. Lebo kto ho pozdraví, má účasť na jeho zlých skutkoch. (2. Jánov list 8-11)

Tomuto bodu sa na našich webových stránkach hlbšie venuje téma „[O nebezpečenstve falošných učení](#)“.

Na záver: kresťan je človek, ktorý odpovedá na Božiu lásku túžbou milovať Boha z celého srdca a celou svojou silou. Obrátil sa zo svojho starého hriešneho života a dáva sa Bohu úplne k dispozícii. Usiluje o svätosť v poslušnosti Bohu a jeho slovu. Miluje pravdu, chce porozumieť hlbšie Ježišovmu učeniu a pevne sa ho držať. V láske nasadzuje svoj život za svojich bratov a sestry, aby im dodával sily na spoločnej ceste s Bohom. Tým, ktorí neveria alebo idú po nesprávnej ceste, chce povedať o Ježišovi, aby aj oni mohli nájsť pravdivého Boha. Veci, ktoré sa týkajú Božieho kráľovstva, sú v jeho živote na prvom mieste.

Súvisiace témy

- [Obrátenie zo života v hriechu](#)
- [Svätosť a svätý život](#)

Pokiaľ máte myšlienky alebo otázky k tomuto textu, budeme radi, keď nám napíšete.

Vaša e-mailová adresa

Vaša správa

Odosla?

© 2022 www.krestania.info - Všetky práva vyhradené.

Uvedené biblické pasáže sú prevzaté z prekladov: Preklad prof. Jozefa Roháčka © 1936 - 1969, Evanjelický preklad © 1995 - podľa prekladu redakčnej komisie Slovenskej evanjelickej cirkvi a.v. v SR a Katolícky preklad © 1968 Slovenský ústav sv. Cyrila a Metoda, Rím, b. t. 1968.

Články zverejnené na týchto webových stránkach alebo ich časti môžu byť použité v nezmenenej forme pre súkromné účely. Publikovanie alebo použitie týchto dokumentov v akejkoľvek inej forme alebo pre akýkoľvek iný účel podlieha nášmu súhlasu.

Webová stránka môže obsahovať odkazy na internetové stránky tretej strany. Ich zverejnenie neznamená, že ich obsah schvaľujeme, prijímame alebo s ním súhlasíme.